

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιε, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ἱεραῖς Μητροπόλεως ταύτης.

Τιμιώτατοι λοιποὶ ἅγιοι Ἀδελφοί,

Εὐλαβέστατοι κληρικοί,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες Ὀφφικιάλιοι,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες καὶ λοιποὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,

Εὐλογημένη λαὸ τοῦ Κυρίου!

Εἰρήνη ὑμῖν, εἰρήνη πᾶσι!

Μὲ πολλὴν συγκίνησιν καὶ μεγάλην χαρὰν ἤλθομεν εἰς τὸν ὠραῖον Βόλον, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἀδελφοῦ Μητροπολίτου κ. Ἰγνατίου, τοῦ Ἐξοχωτάτου Περιφερειάρχου Θεσσαλίας κ. Ἀγοραστοῦ καὶ τοῦ Ἐντιμοτάτου Δημάρχου Βόλου κ. Μπέου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ναυτικῆς Ἑβδομάδος 2023, ἡ ὁποία, διοργανουμένη ὑπὸ τοῦ φορέως «Μαγνήτων Κιβωτός», τῆς Περιφερείας Θεσσαλίας, τοῦ Δήμου Βόλου καὶ ἄλλων θεσμῶν, εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν προσφιλεῖ καὶ μαρτυρικὴν γενέτειρα ἡμῶν αἰγαιοπελαγικὴν νῆσον Ἰμβρον. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν εὐγενῆ πρόσκλησιν, ἡ ὁποία μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν πρωτίστως νὰ ἴδωμεν τὰ προσφιλεῖ πρόσωπά σας, νὰ ἀπολαύσωμεν ἀμοιβαίως τὴν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλοῦ μᾶς συνδέει καὶ νὰ ἐνώσωμεν καρδίας καὶ χεῖλη εἰς προσευχὴν καὶ λατρείαν τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, εὐχαριστοῦντες Αὐτῷ, διὰ τῆς Θείας ταύτης καὶ ἱεραῖς Λειτουργίας, διὰ τὰς πολλὰς δωρεὰς καὶ τὰς εὐλογίας Του, τὰς εἰς ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον ὅλον καθημερινῶς γινομένας. Καὶ βεβαίως δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐρχόμεθα εἰς τὴν Μαγνησιακὴν πρωτεύουσαν, ὅμως ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις εἶναι πάντοτε ἡ ἴδια, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πέραν τῶν ἄλλων θετικῶν καὶ χαρᾶς προσξένων, ἡ περιοχὴ αὕτη κατέστη πρὸ ἐνὸς αἰῶνος φιλόξενος ἀγκάλῃ, ἡ ὁποία ὑπεδέχθη, ἔθαλψε καὶ ἐβοήθησε νὰ ἀρχίσουν ἐδῶ μίαν νέαν καὶ πλέον εὐέλπιδα ζωὴν, χιλιάδας ἐμπεριστάτων Μικρασιατῶν προσφύγων, τραγικῶν θυμάτων τῶν δεινῶν καὶ πολυδακρύτων συστροφῶν τῆς πικρᾶς Ἱστορίας τοῦ ἐκεῖθεν τοῦ Αἰγαίου τμήματος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους.

Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸν Ἀποστολικὸν λόγον τῆς ἡμέρας, τὸν ἐκ τοῦ Ε' κεφαλαίου τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς τοῦ θειοτάτου Παύλου. Ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ὅτι ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ **«καυχόμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχόμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ κατασχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν»** (Ῥωμ. ε', 2-6). Ἡ καύχησις ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν εἶναι ἡ ἐλπίς ὅτι θὰ ἀπολαύσωμεν κατὰ τὸν καιρὸν τὸν δέοντα τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν Του. Ὅλη μας ἡ πορεία, ἀφ' ἧς στιγμῆς διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος συνδεθήκαμε ἐν Πίστει ἀκριβεῖ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ καθεξῆς διὰ τῆς μυστηριακῆς μετοχῆς μας εἰς τὴν ζωὴν Του, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὰ ἅγια Μυστήριά της, καὶ διὰ τοῦ διαρκοῦς ἐμπόνου ἀγῶνος ἐναντίον

τῶν παθῶν μας καὶ τῆς ἀμαρτίας καὶ ὑπὲρ τῶν ἀγίων εὐαγγελικῶν ἀρετῶν, εἰς τοῦτο ἀκριβῶς ἀποσκοπεῖ: Εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς ἀπεριγράπτου δόξης τοῦ Θεοῦ! Δηλαδή, εἰς τὴν κληρονομίαν τῆς μακαρίας καὶ αἰωνίου ζωῆς μέσα εἰς τὸ ζωοποιῶν Φῶς τῆς Θεότητος, μέσα εἰς τὴν ἀτέρμονα χαρὰν τῆς Βασιλείας, μέσα εἰς τὴν ἀμείωτον ἀγάπην τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσα εἰς τὴν μητρικὴν στοργὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μαζί με ὅλους τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους καὶ τοὺς θεοειδεῖς Ἀγγέλους! Αὐτὴ εἶναι ἡ κληρονομία τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ, αὐτὰ εἶναι τὰ θαυμαστὰ καὶ ἐξαισία πού ἔχει ἐτοιμάσει ὁ Θεὸς γιὰ ὅλους ὅσοι τὸν πιστεύουν καὶ τὸν ἀγαποῦν ἐμπράκτως, τηροῦντες τὰς ἐντολάς Του, καὶ τὰ ὁποῖα **«ὄφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη»** (Α' Κορ. β', 9), διότι ὑπερβαίνουν πάντα νοῦν καὶ πᾶσαν ἔννοιαν!

Ἀλλὰ ἡ ἐλπίδα αὐτὴ ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὰς θλίψεις, ὅπως καὶ ἡ λαμπροφόρος Ἀνάστασις ἦλθε μέσα ἀπὸ τὸν Σταυρὸν, τὸν τριήμερον Θάνατον καὶ τὴν κάθοδον εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Ἄδου! Πάσχα χωρὶς Γολγοθᾶν δὲν ὑπάρχει! Ὁ βίος λοιπὸν τῶν Χριστιανῶν εἶναι σταυροαναστάσιμος! Ἔχει πρῶτον τὰ στοιχεῖα τῶν θλίψεων, καθ' ὅσον εἶναι **«στενὴ ἡ πύλη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν»** (Ματθ. ζ', 14)! Ἀσταύρωτος Χριστιανισμὸς δὲν ὑπάρχει! Ἄν ἐγκύψωμεν προσεκτικὰ καὶ παρακολουθήσωμεν κατὰ βῆμα τὸν ἐπὶ γῆς βίον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, θὰ βεβαιωθοῦμε ὅτι ἀπὸ τῆς Γεννήσεώς Του ἤδη ἐβίωνε τὴν θλίψιν, τὸν κατατρεγμὸν, τὴν πτωχείαν, τὴν ἐξορίαν, τὴν κατασυκοφάντησιν, τὴν ὕβριν, τὸν διωγμὸν, ἕως ὅτου ἔφθασε καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ἄχραντον Πάθος, τὸν Σταυρὸν καὶ τὸν Θάνατον! Ἀνάλογος εἶναι καὶ ἡ πορεία ὅλων τῶν Ἁγίων, παλαιῶν, νεωτέρων καὶ συγχρόνων! Διὰ νὰ τὸ εἴπωμεν παραστατικότερον, οὐδεὶς Ἅγιος ἔφαγε «γλυκὸ ψωμί» εἰς τοῦτον τὸν κόσμον! Βάσανα, ταπεινώσεις, ἐξορία, μαρτύρια! **«Ἄλλοι ἐτυμπανίσθησαν, ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι, καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς».** (Ἐβρ. ια', 35-39). Ὅλοι δὲ διὰ τοῦ ἀνενδότου πνευματικοῦ των ἀγῶνος καὶ τῆς σκληρᾶς καὶ θεοφιλοῦς ἀσκήσεώς των **«τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις»**, ἀποδεικνύοντες ἐμπράκτως ὅτι πράγματι ἦσαν **«τοῦ Χριστοῦ»** ἄνθρωποι (Γαλ. ε', 24)! Μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς πολλὰς καὶ βαρυτάτας θλίψεις, οἱ Ἅγιοι ἐσφυρηλατήθησαν ὅπως ὁ σίδηρος εἰς τὸ ἀμῶνι καὶ ἐκαθαρίσθησαν ὅπως ὁ χρυσὸς εἰς τὴν κάμινον! Ἔτσι κατέστησαν δόκιμοι εἰς τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν πρὸς Αὐτὸν τελείαν ἐμπιστοσύνην!

Τοῦτο τοὺς ἐχάρισε τὴν μεγάλην ἀρετὴν τῆς ὑπομονῆς, ἡ ὁποία εἶναι σύστοιχος καὶ ἰσάξιος τῆς Ἀγάπης! Ἡ ὑπομονὴ αὐτὴ καὶ ἡ δοκιμασία τοὺς ἐβεβαίωσε τὴν ἐλπίδα τῆς κληρονομίας τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὴν ἐλπίδα τῆς ἐν Χριστῷ τελειώσεως, σωτηρίας, αἰωνίου ζωῆς καὶ θεώσεως! Καὶ ἡ ἐλπίς αὐτὴ πανηγυρικῶς βεβαιοῦται ὄχι μόνον μέσα ἀπὸ τὰ ἱερά Συναξάρια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς τῶν θαυμάτων πού καθημερινῶς ἐπιτελοῦν μετὰ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ οἱ Ἅγιοι πρὸς βοήθειαν καὶ στηριγμὸν μας. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶχε ὄντως ἐκχυθῆ στὶς καρδίαις των διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ ζητούμενον καὶ δι' ἡμᾶς!

Οἱ πρόσφυγες ποὺ πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἦλθαν ἐδῶ ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἀνατολικῆς Θράκης, ἦλθαν ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, βαστάζοντες εἰς τὸ σῶμα των «**τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ**» (Γαλ. ς', 17). Δὲν εἶναι λοιπὸν παράξενον ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀνεδείχθησαν Ἅγιοι, ὅπως Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης, Παῖσιος ὁ Ἀγιορείτης, Ἰάκωβος ὁ Τσαλίκης, Σοφία ἡ ἐν Κλεισούρα καὶ εἴ τις ἕτερος, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν μεγάλην παρηγορίαν καὶ στήριγμα τῶν πιστῶν καὶ μέγα καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας!

Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, παρόμοια ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς προσφιλεῖς μου συμπατριώτας Ἰμβρίου, οἱ ὅποιοι μεταγενε-στέρωσ ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα καὶ ὑπεχρεώθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἐρατεινὴν γενέθλιον Νῆσον, ἡ ὁποία ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἦτο σπουδαία κοιτίς τοῦ Γένους μας, προκειμένου νὰ σώσουν τὴν ζωὴν των καὶ τὴν ταυτότητά των. Ἡ θλίψις χαρακτηρίζει καὶ ἐκείνους, ἡ στενότης τοῦ δρόμου των, ὁ καθημερινὸς σταυρὸς! Ἄλλ' ἔμειναν πιστοὶ εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὰς παραδόσεις των, ἐλπίζοντες πάντοτε εἰς τὸν ἐγείροντα τοὺς νεκροὺς Κύριον! Καὶ ἰδοὺ ποὺ ἐπ' ἐσχάτων ἡ ἐλπίς των αὐτὴ ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν ἦτο φρούδη καὶ ματαία, καθ' ὅσον εἰς τὴν παιπαλόεσσαν Ἰμβρον συντελεῖται σήμερον μία ἀναγέν-νησις! Σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἔλθετε νὰ ἴδητε ἰδίως ὄμμασι αὐτὴν τὴν πραγματικὴν ἀνοιξιν, νὰ χαρῆτε καὶ σεῖς καὶ νὰ δοξάσετε μαζί μας τὸν Θεόν, τὸν μὴ καταισχύνοντα τὰς ἐλπίδας τῶν τέκνων Του! Ὅπως, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἔλθετε εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καὶ εἰς τὸ ἐν Φαναρίῳ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Γένους, διὰ νὰ προσκυνήσετε τὰ ἐκεῖ ἱερὰ καὶ ὄσια ἡμῶν καὶ νὰ ἀρυσθῆτε ἔνδροσα νάματα ζωῆς!

Πρὶν κατακλείσωμεν τὸν λόγον, ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ρέκτην Μητροπολίτην Δημητριάδος καὶ ἀγαπητὸν ἡμῖν ἀδελφὸν καὶ συλλει-τουργὸν κ. Ἰγνάτιον διὰ τὸ πολυσχιδὲς ποιμαντικόν, θεολογικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον μετὰ ζήλου ἐνθέου καὶ ἐπιτυχίας πολλῆς ἐπιτελεῖ εἰς τὴν θεόσωστον Ἐπαρχίαν του μετὰ τῶν καλῶν συνεργατῶν του, κληρικῶν, θεολόγων καὶ λαϊκῶν, μὲ πρῶτον τὸν νέον καὶ δυναμικὸν Πρωτοσύγκελλόν του Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Μάξιμον, εἰς τὸν ὁποῖον εὐχόμεθα ὀλοθέρμως καλλίκαρπον διακονίαν. Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τοὺς κόπους ὄλων καὶ νὰ αὐξάνῃ τὸν ἀμητὸν τῶν θεοφιλῶν προσπαθειῶν των εἰς ἔτη πολλά!

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν, ἅγιε ἀδελφέ, διὰ τὴν χαρὰν τὴν ὁποίαν μᾶς προσεφέρατε, καθὼς καὶ διὰ τὴν φιλογενῆ ἐνθύμησιν τῆς μικρᾶς, ἀλλὰ πάντοτε ὠραίας Ἰμβρου μας! Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν πόλιν σας, τὴν ἱστορικὴν Μαγνησίαν ὄλην, καθὼς καὶ τὴν Περιφέ-ρειαν Θεσσαλίας, ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ καὶ ὑλικῇ!

Χρόνια πολλά, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ! Ἡ στοργὴ τῆς ἐσταυρωμένης, ἀλλὰ καὶ τὸ δοκίμιον τῆς Πίστεως καὶ τὴν ἀσφαλῆ ἐλπίδα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς σωτηρίας καθημερινῶς βιούσης, ἀγιωτάτης κοινῆς πάντων ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡ πατρικὴ εὐχὴ καὶ εὐλογία τοῦ ὁμιλοῦντος συγκυρηναίου πάντων ὑμῶν Πατριάρχου, νὰ εἶναι μαζί σας. Ἀμήν!